

Ο Συμεών Σολταρίδης για τον Οικουμενικό Πατριάρχη

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ Βαρθολομαίος με τον Συμεών Σολταρίδη.

Τον Οικουμενικό Πατριάρχη κκ Βαρθολομαίο τον γνώρισα πριν 50 χρόνια περίπου όταν σπούδαζα στην Ιερά Θεολογική Σχολή Χάλκης. Σπουδαστής εγώ, ιερέας - αρχιμανδρίτης εκείνος και ταυτόχρονα άρτι αφιχθείς από τις σπουδές του στην Γερμανία και Ιταλία όπου σπούδασε Κανονικό Δίκαιο για να διδάξει στην Τροφό μας Σχολή. Με την διαφορά ότι το 1971 οι Τουρκικές αρχές απαγόρευσαν την λειτουργία του Ακαδημαϊκού τμήματος και έκτοτε αγωνίζεται για την επαναλειτουργία της.

Στο Ακαδημαϊκό έτος 1969-1970 έγινε βοηθός Σχολάρχου κοντά στον αείμνηστο Σχολάρχη μας Σταυρουπόλεως κυρό Μάξιμο. Έτσι είχα την δυνατότητα και τον έβλεπα. Συνομιλούσαμε στις απογευματινές βόλτες που κάναμε στον κήπο ή στον περίγυρο της Σχολής για διάφορα θέματα καθημερινά, κοινωνικά, εκκλησιαστικά.

Μου απαντούσε σε προβληματισμούς μου και όταν του ζήτησα κάποια βράδια μετά το δείπνο να μου διδάσκει Ιταλικά μου απάντησε με πολύ μεγάλη χαρά. Έτσι τα μαθήματα Ιταλικής γίνονταν και πάλι αιτία συνομιλιών και συζητήσεων. Αισθανόμουν ότι διευρύνονταν οι πνευματικοί μου ορίζοντες, ότι αποκτούσα εγκυκλοπαιδικές γνώσεις και καλλιεργούσα τα χαρίσματα που μας πρόσφερε η Σχολή.

Στη συνέχεια στήριξε την αποστολή μας ως υπότροφοι του Οικουμενικού Πατριαρχείου καθώς βρίσκονταν δίπλα στον Οικουμενικό Πατριάρχη κυρό Δημήτριο σαν διευθυντής του ιδιαίτερου Πατριαρχικού γραφείου. Μας βοήθησε κατά την διάρκεια των σπουδών μας στο ΑΠΘ και στην διαμονή μας στο Πατριαρχικό Ίδρυμα Πατερικών Μελετών.

Άκουγε όλα τα προβλήματά μας καθώς του τηλεφωνούσαμε τακτικά και πάντα με τον καλό λόγο στο στόμα μας συνιστούσε υπομονή και επιμονή στον σκοπό. Για εμάς όλους ήταν ο Γέροντας μας που βρίσκονταν δίπλα μας και έλυνε τα προβλήματά μας. Προσωπικά για μένα παρέμεινε ο «Γέροντας» μου μέχρι σήμερα, κάτι που το επεσήμανε με χαρά στην παρουσίαση του τελευταίου μου βιβλίου όταν είπε «χαίρομαι που μέχρι σήμερα με αποκαλείς Γέροντα σου»!

Και πράγματι είναι ο Γέροντας μου, αφού όταν βρεθούμε συνεχίζουμε να μιλάμε όπως μιλούσαμε και να συζητάμε, όταν έχει χρόνο, για διάφορα επίκαιρα θέματα κοινωνικά, εκκλησιαστικά.

Πολλές φορές τον επισκέπτομαι στο Φανάρι ή όταν βρίσκεται στην Σχολή και τον συναντώ στο βάθος του διαδρόμου μπροστά στο μεγάλο παράθυρο του δευτέρου ορόφου, έξω από τα Πατριαρχικά δώματα.

Τον προσέχω όταν μιλά και τον κοιτάζω στα μάτια για να πάρω όσα μπορώ περισσότερα από την τέχνη που χρησιμοποιεί στον λόγο, την σοφία του, τις γνώσεις και τα επιχειρήματα, καθώς και την Φαναριώτικη λογική του που είναι η περιφρούρηση του θεσμού, η αγάπη του προς την Σχολή μας, η προστασία του Γένους, της Πόλης και της ιδιαίτερης πατρίδας του της Ίμβρου.

Πολλοί είναι αυτοί που τον συνοδεύουν Ίμβριοι ή μη. Δεν γνωρίζω αν παίρνουν κάτι από τις συνεχείς αναφορές του για το νησί, για τα παιδικά του χρόνια, τους δασκάλους του στο σχολείο στον οικισμό της Παναγίας.

Δεν γνωρίζω αν λαμβάνουν τα μηνύματα του σπινθηροβόλου βλέμματός του όταν αναφέρεται στην οικογένεια του, στο καφενείο-μπερμπέρικο του πατέρα του ή όταν πεζός με λιγοστούς συμπατριώτες του, τους οποίους γνωρίζει μέχρι και τρίτης γενεάς, ανεβαίνει στα βουνά για να πάει να ανάψει κεριά σε ένα εξωκλήσι ή να επισκεφθεί ένα ντάμι.

Όσες φορές που τον συνόδευσα μόνος σαν δημοσιογράφος ή οικογενειακά τον ακολουθούσα παντού, άκουγα τις συζητήσεις του, τις αναφορές του στους συμμαθητές και δασκάλους του που όλες του οι συζητήσεις κατέληγαν με λόγο παραινετικό, όχι ενός Οικουμενικού Πατριάρχη, αλλά ενός απλού κληρικού ο οποίος διαλέγεται απλά με φίλους.

Ο «παππούς» όπως τον αποκαλούν γίνεται παιδί με τα παιδιά, μεγάλος με τους μεγάλους, παίζει μπάλα, μπάσκει, πινγκ πονγκ, σηκώνει το αντερί και τρέχει στο γήπεδο. Γελά με αστεία ενώ το τρανταχτό παιδικό γέλιο του δείχνει την αγνότητα της ψυχής του, σοβαρεύει σε θέματα που του

αραδιάζουν, ακούει τον συνομιλητή του ενώ είναι και μανιώδης φωτογράφος και αποθανατίζει διάφορα γεγονότα.

Είναι παιδαγωγός και έχει την παιδευτική ικανότητα μέσω της προσωπικής του ζωής να διαπαιδαγωγεί εκκλησιαστικά τους νέους κληρικούς της Πατριαρχικής Αυλής και να τους δίνει το ήθος και έθος της Σχολής μια και δεν είχαν την τύχη να σπουδάσουν σε αυτήν.

Τακτικά εκκλησιάζεται εκτός Φαναρίου και επισκέπτεται διάφορες κοινότητες καθώς συνοδεύεται από την Αυλή και τους Πατριαρχικούς χορούς.

Στηρίζει τα πνευματικά του παιδιά στην Πόλη τα οποία τον έχουν ανάγκη και έφερε ένα νέο έθος μια και οι προηγούμενοι από αυτόν Πατριάρχες δεν έφευγαν από το Ναό του Αγίου Γεωργίου.

Επί των ημερών του λειτούργησε στην Ανατολή και στην Ανατολία, εκκλησιάσθηκαν και αγοράσθηκαν Ναοί, επανήλθαν έθιμα που είχαν καταργηθεί ή ατονήσει.

Αντιμετώπισε εκκλησιαστικά θέματα τάξης σε διάφορες Αρχιεπισκοπές του κλίματος, παρείχε το Φανάρι Αυτοκεφαλίες, εξέλεξε Αρχιεπίσκοπους, προάσπισε τον Οικουμενικό θεσμό έναντι Πατριαρχείων πρεσβυγενών και μη, ενώ προσπάθησε και έπεισε Αρχιεπισκοπές σημειώνοντας ότι δεν μπορούν να εναντιώνονται στην Μητέρα Εκκλησία ιδιαίτερα όταν ευεργετήθηκαν από αυτήν.

Όλα αυτά τα έζησα από κοντά. Πάντα διέκρινα το βλέμμα του και φιλοσοφούσα τα λόγια του καθώς προβληματιζόμουν. Έβλεπα ότι καθυστερούσε πολλές φορές να απαντήσει και έλεγα «μα γιατί» ενώ έπαιρνα την απάντηση που ήταν παρόμοια με εκείνη του Οικουμενικού Πατριάρχη κυρού Αθηναγόρα που έλεγε «σκέψου την απάντηση που θα λάβεις και ανάλογα ρώτα».

Θα μπορούσα να σημειώσω πολλά ακόμη για τον Οικουμενικό Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίο, για τον «παππού», για τον Γέροντα μου!

Σημειώνω ότι θα παραμείνει στην ιστορία σαν ο αγωνιστής, ο πράσινος, ο διεκδικητής των δίκαιων αιτημάτων του Γένους, ο δημιουργός μιας νέας νοοτροπίας σύγχρονης και ταυτόχρονα παραδοσιακής, σαν συνεχιστής της οικουμενικότητας και όχι εθνικής εκκλησίας.

Επιθυμεί και του ευχόμαστε όλοι να διδάξει έστω και μία ώρα Κανονικό Δίκαιο στην Σχολή μας. Στην οποία παρέμεινε για 11 χρόνια και δίδαξε με την ζωή και τις γνώσεις του.

Γιορτάζει φέτος τα 30 χρόνια Πατριαρχίας και 60 χρόνια Ιεροσύνης. Θέλω να πιστεύω ότι θα συνεορτάσουμε όλοι οι ομογάλακτοι στην Τροφό μας Σχολή και θα ψάλλουμε όλοι μαζί οι μαθητές στους χορούς ώστε ο Θεός να Του χαρίζει δύναμη επ' αγαθώ της Μητρός Εκκλησίας.

Σας ευχαριστώ για ό.τι μου προσφέρατε.

Συμεών Σολταρίδης
Μάρτιος 2021

Πηγή: [Φώς Φαναρίου](#)

